

AMIGOS DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR 'DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2.— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN.
65. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

DE NEDERLAAG OP LOMBOK

Het is onzen Lezers niet onbekend, dat de verhouding der Nederlandsche Regeering in Indië tot den vorst en zijn volk van het eiland Lombok in den laatsten tijd niet van de vriendschappelijkste was. De gesloten verdragen werden van de zijde der Lombokkers niet nageleefd; de eindeloos herhaalde waarschuwingen in den wind geslagen, tot eindelijk Nederland besloot met kracht van wapenen te handelen en er troepen heen te zenden. Met den zelfmoord echter van den onachtzaam zoon van den vorst van Lombok, die de aanvoerder was in de beweging tegen de nederlandsche regeering, scheen tot aller vreugde het pleit beslist en de geheele onderwerping der Lombokkers een feit, dat sprak uit hun verder rustige houding. Het was echter de kalmte die den orkaan voorafgaat. Geheel Nederland werd eensklaps op vreeselijke wijze wakker geschrikt.

In het laatst van Augustus kwamen onrustbarende telegrammen, die ontsteltenis en rouw brachten in de harten van duizenden, en de daarna ontvangen berichten hebben den ernst en de zwaarte van den slag enkel bevestigd.

De nederlandsche expeditie, een der schitterendste en best toegerustte, die men in jaren gezien had, werd door den vijand meer nog zedelijk dan numeriek vernietigd. Op wie de verantwoordelijkheid voor deze bloedige nederlaag neerkomt, is moeilijk te zeggen, maar zeker is het, naar aller meening dat zorgeloosheid en valsche gerustheid een der hoofdfactoren zijn geweest in dit geweldige échec.

Het schijnt wel, dat men in den waan verkeerde, dat, toen onderwerping was toegezegd, niets meer viel te vreezen en de onzen konden doen en laten, alsof zij in een be-

viend land waren. Zeker, de expeditie is het slachtoffer geworden van veinerijen en verraad, zooals het *Huudschied* zegt, maar, vragen anderen, was het niet juist de plicht van de legerhoofden, daartegen op hun hoede te zijn? Nederland heeft toch reeds meer dan een halve eeuw overvloedig gelegenheid gehad, het valsche karakter en de onvertrouwbaarheid der inboorlingen, met name der Balineezen, te leeren kennen, en, al deden dezen zich nog zoo mooi voor en al huichelden zij honderdmaal onderwerping en vriendschap, de meest elementaire voorzichtigheid had den onzen moeten aanraden, zich tegen een eventueel overval op de krachtigst mogelijke wijze te wapenen.

Doch de lessen der ervaring, meenen velen, schijnen geheel in den wind te zijn geslagen, zorgeloos vertrouwde men op den uiterlijken schijn en roekeloos stelde men zodoende honderden kostbare levens in gevaar.

Was nog alleen, zoo zegt men, het nederlandsche kamp te Tjakra onverhoeds overvallen, men zou dit aan een wraaktoefening van een benedwepers of ontevreden hebben kunnen toeschrijven. Maar neen, dit blijkt niet het geval te zijn, daar de kolonnes die zich in de binnenlanden ophielden, eveneens overvallen werden en met groote verliezen op de vlucht gedreven.

Brengt men dit alles met elkaar in verband, dan lijkt het geen twijfel, of op het eiland bestond een samenzwering, die allerwegen haar vertakkingen had en slechts op een gunstige gelegenheid wachtte, om de Nederlandsche expeditie met één slag te verpletteren.

Toen tot de expeditie besloten was, verhieven velen waarschuwend hunne stem, om op de mogelijkheid van een tweede Atjeh te wijzen. De verklaringen, door den minister van Koloniën, den heer Bergsma, indertijd in de Kamer afgelegd, schenen hun toen reeds te optimistisch en

men bechtte groter waarde aan de bezwaren van het Eerste-Kamerlid Pijnacker Hordijk, den vorigen gouverneur-generaal van Nederlandsch-Indië, die een expeditie naar Lombok onnoodig en gevaarlijk oordeelde, vooral met het oog op de strijdvriendelijkheid der Lomboksche bevolking.

Minister Bergsma was evenwel vol goeden moed en meende, dat een vergelijk met Atjeh niet opging, omdat men hier met een vijandige bevolking te doen had, maar op Lombok met een bevolking, die reikhalzend naar onze tusschenkomst uitziet en nog vol vertrouwen is in het beleid van het Ned. Indisch gouvernement.

Dat „reikhalzend uitzien naar onze tusschenkomst” klinkt als een bittere ironie, nu het lang niet onwaarschijnlijk is, dat de inlandsche bevolking zelf, de Sasaks, die Nederland van de tirannie der Balineezen gingen bevrijden, aan het tegen hen gesnede verraad heeft meegedaan.

Alles te zamen genomen wil men, dat de expeditie zonder den noodigen ernst is op touw gezet en gevoerd. Het aanvankelijk succes, dat in den eersten roes van blijdschap zeer overdreven en als een volledige zegepraal voorgesteld werd, heeft alle voorzichtigheid uit het oog doen verliezen, en, in plaats van zich elk oogenblik van den dag tot den strijd gereed te houden, heeft men gemeend, dat de vruchten der eerste overwinning de onzen in den schoot geworpen zouden worden.

De vraag, die alle Nederlandsche bladen thans stellen, is: wat nu te doen?

En zij meenen, dat het antwoord op deze vraag niet twijfelachtig kan zijn. Neerlands prestige, niet enkel op Lombok, maar in den geheelen Archipel, heeft door deze nederlaag een gevoeligen knak gekregen, en, wanneer aan de oproerlingen thans niet een voorbeeldige straf wordt

opgelegd en de eer der vlag op schitterende wijze gewroken, dan is het met zijn invloed in Insulinde voorgoed gedaan. Het geldt nu niet meer den vorst van Lombok en zijn aanhangers een tuchtiging toe te dienen, die hen zal heugden, maar het eiland voor eens en voor altijd aan het gezag van Nederland te onderwerpen.

Ook de gouverneur-generaal schijnt dit zoo te hebben begrepen, daar hij onmiddellijk versterkingen naar Lombok heeft gezonden, om door een zoo energiek mogelijk optreden verdere rampen te voorkomen en den vijand met alle ons ten dienste staande middelen te bestrijden.

Van dit energiek optreden spreken de telegrammen, voorkomende in de per laatste mail ontvangen amerikaansche bladen, waarin melding wordt gemaakt van het bombardement der hoofdstad Mataram en het zenden van versterking zoo uit Batavië als uit Nederland, om het verraad der Lombokkers op geduchte wijze te straffen.

Moge de ontzettende lijst der slachtoffers, die geheel Nederland met rouw vervult, zich niet verder verlengen.

EEN CHINEESCHE ONDERKONING

De *Warta* geeft een beschrijving van een audiëntie bij den chineschen onderkoning Li Hung Chang, opperbevelhebber van het leger, dat den strijd met Japan heeft aangebonden.

Het paleis van dit machtige heerschap staat midden in de stad Tientsin en is een zonderling mengelmoe van kamers en binneplaatsen. Alle muren en daken zijn beschilderd met het schreeuwendste bont van blauw, rood, geel en groen. Op den voorhof bevindt zich de hoofd-

FEUILLETON

Promesa di un Rei

(Continuación)

—“Kiko bo tin idea di haci awor, Moritz?” e joven señora koe tiné tené, como kende ta busca protección, ta puntréle yen di ansia é inquietud.

—“Mi kier traha un cuadro pa e salón di exposición, koe ta habri dia 1º di Mayo: asina anto mi tin ainda cuater luna di tempoe. Nos ta posedé ainda 500 franc. Coo esai, si nos bibá coe economía, él por yegá nos pa te mei mei di Mayo. Si una vez mi obra ta exhibi den e salón, anto lo ta mas fácil di halja favorecedores, amigos i quizás coempradó.

—“Y ki clase di cuadro bo tin intención di trahá?”

—“Esai ta justamente e gran dificultad pa satisfacé fatuidad di parisienan. Un hermoso paisaje alemán ta largá nan frío, grupo i escena di familia no ta bini na remarca; di composicionan elevá é ideal nan no tin ningún conocimiento; únicamente retrátonan koe ta representá gran personaje di dia, tin bon acogida. Ma ki hombre político ó financiero, ki célebre cantatriz lo largá mi, alemán desconocido, retraté?”

—“Ki objeto anto bo tin intención di eligi?”

—“E único un koe te ainda ta agradaé parisienan caducá, ta cosnan koe ta acariciá nan sensualidad.”

—“Ma sin embargo lo bo no tin idea di pinta un semeiante cos asina—esai ta masjá contra nos moralidad alemán.”

—“Ciertamente—en cuanto na moralidad alemán, él tampoco no ta mucho di gabá; na exposición di óbranen di arte na Alemania bo ta haljá, mes cos koe aki, casi igual número di imágenan repugnante.”

—“Ma bo no por respondé—esai coe bo conciencia. Semeiante imágen—ó figuránan, considerá fò di punta di vista religiosa i moral, ta semper condenable, pasobra nan ta haci masjá danjo.”

—“Bo tin grandi razón; ma t'asina sorto di figuránan mundo kier i artistanan mester bibá. Nan tin di tené na gusto corrompi di nos siglo putri, si nan no kier moeri di hamber.—*celui l'ou-er devons de qui le pain mangeons.* (nos mester alabá kende su pam nos ta comé)—hamber ta mal consejero, él no ta respetá ningún lei.”

—“Sigur, koe si—lei i precepto di Dios, i Esai mester ta riba toer cos pa nos. Dios den di seis mandamiento, ta tahá toer picar di impureza, por conguiente nos mester aborrece toer lo ke por sirbi pá su la causa i tambe toer lo ke por hincá e pasión ruinosa den corazón di hende. Nunca anto, bo por

pintá semeiante cos, Dios i su precepto ta tahá bo, i esai ta basta.”

—“Hola, Lena, ta na oenda bo a sinjá tanta doctrina di moral; bo ta capaz di haci hende keré koe bo a studiá teología i lez i vieja Gury i Alfonso di Liguori.”

I e pintor a acompañá e palabra nan alji di un harimentoe amargo.

—“No bafón, querido Moritz, Lena ruborizá dici; no lastimá e sentimentonan santoe koe a keda mi fò di paraiso di mi infancia; largá mi conservá e dos supremo biennan koe mi, pobre huerfana, i nos toer a ricibi, es ta *fe i temor di Dios.*”

—“Si acaso bo dos supremo biennan su valor ta algo más positivo. Ma manera mundo t'awé no tin más koe un cos koe ta indispensablement necesario, ta *placa*. Nesecidadnan semper creciente di vida moderna kier ta satisfacé, i p'esai mester di *placa, placa i semper placa*. Di ki modi bo a bini na *placa* esai ningún hende no ta puntra awor aki más—basta bo tin *placa*, atá lo ke mundo kier sabi. Mi no ta sostené koe bo manera di corda ta bon, ma un cos si mi por bisa bo: coe oración hende no ta bira ricoe.”

—“Esai ta sigur, hende mester trahá tambe, anto Dios ta bendicioná su trabao. Rezá i trahá! atá e bonita máxima.”

—“Mi no ta trahá anto?”

—“Esai mi no bisa; bo ta traha basta, ma bo trabao no tin bendición; si acaso bo reza algo más, quizás cos lo bai bo mejor.”

—“Tendé mi un poco, Lena; mi tambe a rezá tempoe mi tabata muchá ainda i tambe tempoe di mi adolescencia. Sin embargo, d'jesai bo no por biba. Arte ta mi oración i mi sacerdocio.”

—“Si, e valerosa señora ta intram-piële, afin di trecé su esposo extravía na otro cordamientoe; arte ta realidad un sacerdocio, p'esai bo no mester profanéle i rebajéle. Arte mester glorificá Dios, pasobra él ta imágen di su beljeza eterna, i e ingenio ta un rayo di su propio ser. Arte ta bini di Dios, i él tin di bolbé cerca Dios. Asina mi a considerá arte semper i ta p'esai mi gran amor pa *artista*, pasobra mi ta mira bo frenta iluminá coe e rayo celeste. ¿Acaso mi a equivocá mi anto?”

I cariñosamente Lena a cogé manoe di su esposo tené.

Moritz ta sintiële conmové—recuerdo di su bonita dianan di vida na Dusseldorf ta drentéle. Él ta mira su delanti e hermoso tempoe dje promer amor, i atrobe ta presentá na su vista e imágenan dje risueño i gran porvenir; Ay! pa kiko anto toer cos mester a resultá todo lo contrario? Pa kiko tantoe soem-pinja riba camina di vida di un artista? Él ta sinti koe él ta artista pa gracia di

wacht: reusachtige kerels met roode draken op de borst. In de wachtkamer wordt slappe thee rondgediend en ieder oogenblik komen chineesche grooten om de deur kijken en de aanwezigen van onder tot boven opneemen. Eindelijk wordt men door een tolk bij den Onderkoning ontboden. Deze ontvangt in een zaal, die op europeesche wijze is ingericht, met schilderijen aan den wand (waaronder een Ouyt) en een buste van Gordon.

De Onderkoning is een statige figuur gekleed in het beroemde gele vest. (Zooals men weet is hem als straf door den Keizer opgelegd dit onderscheidingsteeken en ook de pauweveer af te leggen. *Red.*) De zitting begint met rooken; den Onderkoning wordt met veel plichtplegingen een kolossale pijp aangeboden, terwijl de gast opsigarettent onthaald wordt. De groote heer neemt kalmjes zijn bezoeker op, vestigt zijn oordeel en begint den door middel van den tolk, ofschoon hij Engelsch verstaat een reeks van vragen, waaronder van intimen aard als: „Hoe oud is u?” „Waar zijt ge geboren?” „Waarvoor naar China gekomen?” „Zijt ge getrouwd?” en dergelijke meer. Men heeft niet te denken iets van hem te weten te zullen komen; hij vraagt alles zonder den tijd te laten tot vragen.

De Onderkoning is zeer ingenomen met Engeland, dat hij als het grootste land ter wereld beschouwt. Hij zou heel gaarne Londen willen zien, doch vindt op zijn leeftijd den afstand te groot. Over engelsche staatsmannen en politiek spreekt hij met veel inzicht en toont goed op de hoogte te zijn.

De Onderkoning is een werkzaam man trots zijn zestig jaren. Hij heeft veel smaak en hoort gaarne goede europeesche anedoten. Zoowel de rechterlijke en militaire macht als de politieke autoriteit zijn in hem verenigd.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Felicia Neuman, Julia Palenzuela, Ana Sotera Reyes, Leonora de Foelk, Juan C. Toralva, Maria Vivas, Lorenzo Pinedo, Sofia Salazar, Antonio Solario, Marcos Peraza, Carlos E. Leon, Domingo Calabres, S. C. Henriquez, John M. Nahr, Justina Maduro, Maria Luisa Jansen, G. Laksy, SS. „Merida”, Edmon van Eck, Momo Cruz.

Niet voor verzending vatbaar twee een dubbele binnenlandsche briefkaarten geadresseerd aan Dr. Th. Wenzelburger te Amsterdam en de andere aan Dr. Braunstein te Amsterdam.

NEDERLAND.

— Men schrijft uit Tilburg: Het huldebetoon bij het gouden feest der Eerw. Fraters — waarover

ook wij op dien dag gesproken hebben—was, zooals verwacht werd, even schitterend als algemeen. De officiële begroeting van het Gemeentebestuur ging vergezeld van de aanbidding eener oorkonde, luidende als volgt: „Ter herinnering aan 25 Augustus 1849. Aan den dag, waarop het 50-jarig bestaan van het Fraterhuis te Tilburg gevierd is en waarop aan den stichter, den Hoogeerw. Pater Superior-Generaal, en aan de leden der congregatie der Fraters van O. L. V. Moeder van Barmhertigheid hulde is gebracht voor het vele goede, gedurende 50 jaren aan Tilburg bewezen, welke hulde eerbiedig betoond is door het bestuur der gemeente. Daaronder zijn in sierlijk schrift aangebracht de namen van den Burgemeester en de Wethouders, de leden van den Gemeenteraad en van den secretaris. De oorkonde — eene pteekening van den heer Krüger, directeur der gemeentewerken — was gezet in een rijk vergulde lijst. Onmogelijk is het al de geschenken op te noemen, op dien dag den jubilarissen geschonken. Een echter mag niet verzwegen worden. 't Is het geschenk in geld, bijeengebracht door rijk en arm, eene bijdrage die, gelijk de Wel-EdelGestr. heer W. Mutsear, lid der Tweede Kamer, zoo welsprekend zegde, de weerklaar is van Tilburgs gevoelens; zoowel de meer gegoede toch, als de minvermogde, zoowel de ruime gift des rijken, als het penningke der armen getuigende, dat Tilburg de weldaden der Eerw. Fraters op prijs wist te stellen; en in zoverre was die collecte volkomen geslaagd. ZEdelGestr. drukte de hoop uit, dat daarvoor een gedachtenis zou worden aangekocht, in staat om dezen gelukkigen dag te vereeuwigen. Verder werd deze feestdag door de Eerw. Fraters huiselijk gevierd; een verslag dienaangaande ligt dus buiten de grenzen der pers.

Men schrijft uit Middelburg. De zegentocht van Neerlands Koninginnen door den Lande wordt na eene lange onderbreking opnieuw voortgezet. Na de stoere Friezen en de kloekke Groningers, hebben de wakkeren Zeeuwen het voorrecht de Koninginnen in hu midden te zien. Wilhelmmina van Oranje zet het Hare doorluchtige Moeder, Neerlands Regentesse, voor het eerste den voet op Zeeuwsehe grond. Langs de Zeeuwsehe stroomten, die getuige waren aan zoo menigen bangen worstelstrijd voor de vrijheid, waar het Oranje boven! zich vernemende met de krijgsmuziek der trommen en trompetten, klinkt opnieuw het „Wilhelmus” ter eere van de laatste afstammelingen van een doorluchtig heldengelacht. De zweeuwen, húnne fiere wapenspreuk „Luctor et Emergo” getrouwd, ontvangen de Hooge gasten met een enthousiasme, dat zich voorplant over Neerlands landouwen, en van de boorden van de Schelde tot aan de oevers van den Dollard overal geestdriftvolle instemming vindt.

BUITENLAND.

Frankrijk. — Het Hoofd van 't Fransche Gemeenebest, de heer Casimir Périer, is sedert Woensdag jl. van Pont-sur-Seine naar Parijs terug. Ook hij kwam aan met een sterk escorte van gendarmes. Geen dag toch gaat voorbij of de President ontvangt dreigbrieven, waarvan de politie de afzenders maar niet kan opsporen.

— Frankrijk krijgt ook weer een koloniaal échec in zijne annalen te boeken, naar het schijnt. Onder voorbehoud vooralsnog meldt het *Journal des Débats*, dat uit St. Louis in Senegambië bericht is ontvangen van een nederlaag der Franschen in het door hen bezette Timbuctoe (Tombouctou). Het schijnt dat het kleine garnizoen daar door de Touareg's is belegerd, want het bericht houdt in, dat na 3 dagen vechters bijeenen uitval 2 Fransche compagnieën door den vijand zijn vernietigd. Een gewaagde onderneming is het altijd geweest met die Timbuctoe-geschiedenis, en de afgelegen, geheimzinnige stad is dan ook feitelijk door de Franschen bij geluk of bij ongeluk en min

of meer bij eigen verrassing overmeesterd. Toen was de bevolking welgezind, maar hoe het nu zal wezen, nu het garnizoen zoo is verminderd en de Touareg's de stad insulden, zal te bezien staan. Hulp is ook niet zoo vlak bij de hand.

Tot dusverre is echter nog geenerlei bevestiging van — het algemeen bericht omtrent de beweerde nederlaag bij Tombouctoe door de Fransche Regeering ontvangen, zoodat men begint te gelooven, dat het bericht eene sterk overdreven tweede lezing is van een vroeger.

— De *Figaro* komt terug op zijn bericht betreffende het vervaardigen van eene lens, die, als de wereldtentoonstelling van 1900 er zal zijn, in staat zal stellen de maan van nabij te zien en de wezens of de werken als die er zijn, te aanschouwen. Het bericht zelf houdt het blad staande, maar wat er aan toegevoegd was, namelijk dat de heer Bischoffsheim, afgevaardigde uit een der arrondissementen van de Alpes Maritimes, zich bereid verklaard heeft voor dat werk 2 miljoen beschikbaar te stellen, wordt als onjuist gemeld.

Duitschland. — De katholieken-dag is te Keulen vergaderd. De stad is rijk versierd. Eene overgrootte menigte verdrong zich in de straten, die naar 't station geleiden, waar al de treinen congres-leden aanvoeren. Het congres werd geopend met eene voorbereidende vergadering in de groote Gürzenichzaal. 4000 personen waren daar aanwezig. Men bemerkte er de notabelen der stad Keulen, de provinciale overheden, kardinaal-aartsbisschop Klementz, prins d'Arenberg, uit Marche-lee-Dames (Namen), graven Ballestrem Hompesch, Hoensbroeck, baron van Loë, professor Pesch en z. Burgemeester Becker wenschte de congresleden hartelijk welkom. Sedert 30 jaren, zeide hij, heeft Keulen de eer van dit congres niet meer gehad. Het uitzicht der stad is sedert dien veel veranderd, maar de bevolking heeft haren godsdienstigen geest behouden en hare gehechtheid aan Vaderland en Kerk. De voorzitter gaf daarna lezing van talrijke telegrammen, uit alle landen der wereld toegekomen. Mgr. Reppert van Covington, Kentucky, las eenen brief, waarin de Duitse katholieken der Vereenigde Staten hem verzochten op het Congres de tolk te zijn van hunne eengezinde gevoelens. Mr. Reppert hing dan een bedroevend taverel op van den godsdiensttoestand in de vereenigde Staten, waaruit alle openbare scholen de godsdienst verbannen is. De liberale ketterij, besloft hij, heeft groote wonden toegebracht aan den godsdienst, maar de strijd zal met krachtadigheid worden voortgezet. Spreker eindigde met een „Hoch op Mgr. Klementz. Er dient bemerkt te worden dat de overheden al het mogelijke hebben gedaan om het congres te begunstigen. Een post- en telegraafbureau is opzettelijk voor de congresleden ingericht. De telefoon is er geplaatst enz. Verscheidene Belgische katholieken zullen het congres bijwonen. Men weet dat een der eerste daden van het congres eene krachtadige opschikking zal zijn van de rechten der Pauselijke soevereiniteit. De vrijmetselaarslogen en de diplomatie van signor Crispien werken onderduits om die betooging van den katholieken geest te beletten.

— Naar verzekerd wordt, zal voortaan in Duitschland, op verlangen van den Keizer Wilhelm, voor de herdenking van de grootsche resultaten van den oorlog van 1870 een andere dag worden voorgesteld dan de 2e September, de datum van de vernietigende nederlaag der Franschen bij Sedan. Z. M. meent dat daardoor aan Frankrijk een voortdurende aanstoot wordt gegeven en wil voor het feest liever een dag zien vastgesteld, waarop eene gebeurtenis voeriel, gewichtig met betrekking tot de vestiging des Duit-schen Rijk. Wanneer dit waar is, zal het Sedan-feest, waarvoor de ijver in de laatste jaren wel wat verflauwde — op vele plaatsen, Frankfort b. v., liet men dien dag als een gewonen voorbij gaan in dit jaardan wel voor het laatste worden ge-

houden. Als gelukkig teeken van verzoenende gezindheid kunnen de onzijdige Staten het slechts toejuichen.

— J1. Woensdag had de tweede openbare zitting van den Katholieken dag te Keulen plaats. Dr. Schaepman, onze groote staatsman, kwam toen aan het woord en behandelde de Jezuiten-quaestie. „Op geestige wijze” behandelde de Nederlandsche afgevaardigde deze quaestie, vooral waar hij den spot dreef met de vrees, welke de Protestanten voor de Jezuiten toonen. Het eerste gedeelte dezer grappige redevoering — zegt de *Kölnische Zeitung* — gaf aanleiding tot algemeene vroolijheid. Ik kom uit Nederland — aldus liet Dr. Schaepman zich uit — „een klein, maar fier land. Het is nu eenmaal een eigenaardigheid van kleine menschen, dat zij fier zijn. Wij Nederlanders, zijn niet trotsch op onze vrijheid. In geen land ter wereld heeft men de kerkelijke en politieke vrijheid zoo hoog opgevat en zoo krachtig gehandhaafd als in Nederland. Wij Nederlandsche Katholieken, verheugen ons in het bezit van in vrijheid gekozen en alleen door den Paus aangestelde bisschoppen, die in volle vrijheid hun schapen en lammeren kunnen weiden en volkomen vrijheid genieten bij de uitoefening van hun ambt.” Vervolgens wees Schaepman op de vrijheid der lagere geestelijken, die door de bisschoppen benoemd worden, zonder tussenkomst der regeering; op de vrijheid der seminaria en der katholieke volkscholen. Deze scholen zijn, wat het onderwijs betreft, echt katholiek. Alleen wat de technische inrichting aangaat, zijn deze scholen aan het toezicht onderworpen van den staat, maar daarvoor worden zij ook door den staat ondersteund. Ook ten opzichte van het hooger onderwijs wordt de toestand steeds gunstiger. Nu reeds is aan de Amsterdamsehe universiteit een hoogleraar benoemd, di lid is der Dominicanerorde. Ook de verschillende orden genieten in Nederland volle vrijheid. Duitsehe zusters verplegen daar de zieken en Fransche ordebroeders brouwen er Trappistenbier. Maar—ging Dr. Schaepman voort—nu zult gij licht vragen: hebt gij ook Jesuiten? Ja wij hebben Jesuiten uit Frankrijk, Italië en Duitschland en ook Nederlandsche Jesuiten. En heeft men daarom in Nederland de politie-macht niet verdubbeld? Wel neen, in Nederland bestaan voor de Jesuiten geen andere wetten, dan die, welke voor alle andere burgers gelden. Dr. Schaepman stelde op deze wijze Nederland tot voorbeeld aan Duitschland, waar men de Jesuiten niet wil toelaten. Eindelijk echter zal de dag der gerechtigheid aanbreken. Handhaaf derhalve—aldus eindigde Dr. Schaepman zijne rede—het wachwoord: „De Jesuiten moeten naar Duitschland terug.”

Engeland. — De sluiting der Parlementsitting te Londen wordt ook door de toongevende Fransche bladen besproken. De *Temps* beschouwd de toekomst van het ministerie Rosebery nog als zeer onzeker, maar daarentegen komt het *Journal des Débats* tot de conclusie, dat de vooruitzichten voor de liberalen in Engeland gunstiger zijn, dan toen lord Rosebery, na Gladstone's aftreden, de regeering aanvaardde. Met ingenomenheid wijst het *Journal des Débats* tevens op de verklaring in de sluitingsrede gedaan, dat de kansen gunstig zijn voor eene schikking, waardoor voor goed een einde wordt gemaakt aan de geschillen tusschen Frankrijk en Engeland betreffende de verdeling van Afrika. Van het meeste belang is zeker voor het oogenblik de verhouding tusschen de Regeering en het Hoogerhuis. De conservatieve pers met de *Standard* voorop, stelt de Zondag in Hyde park te Londen gehouden protestmeeting tegen het Hoogerhuis voor als een reusachtig fiasco, daar noch van liberale noch van radicale zijde mannen van naam of invloed er zich voor hadden gespannen. Daarentegen is de liberale pers er zeer mede ingenomen. De *Daily News* noemt de meeting van Hyde park „het begin der campagne tegen het Hoogerhuis.” Dit zij, zegt ze, de schermutselingen welke een ernstiger strijd voorafgaan. Zij ein-

Dios, é1 ta sinti den su mes e forza pa produci algo grandioso, algo sublime, instintivamente su alma ta delecta lo perverso i lo bajo—é1 ta idealista, é1 stima di flota den esfera alta, i é1 no a bebé malicia, como si fuera, manera mayoria dje materialistanan koe ta bibá enteramente na servicio di Mammón.

Si dje Mammón! E placa mil bê maldita, ma atractivo é indispensable á cada paso—t'esai ta handi su alma den é precipicionan sucio, camina calumnia i vileza tin nan bibá—pasobra ora ta pisá i é1 ta zink bai te fondo. Kende koe kier posedéle tin algún bê di zambuljá hoendoe den agua sucia. Parze koe Moritz també mester bira un cambuljadó asina. El tin necesidad d placa—mundo voluptuoso ta ofrecéle placa: ma é mundo ta gritá é artista bisa: „¡ Satisfacé mi pasión !” Di modo si el kier placa—iel mester di placa—anto é1 ta casi obligá di pintá lo ké ta agradá mundo..... ¿ Com i oenda halja un salida?

¡ Ki un misterio vida di hende ta anto, ora ráyonan di Fe se penetrá den e laberinto di contradicciónan i koe nan no iluminé tiniebla di su pásonan falso!

El ta continúa.

digst haar artikel met de voorspelling dat weldra de sluiting van het Hoozgerhuis kan worden verwacht.

Uit Auckland (Nieuw-Zeeland) komt bericht van het overlijden van Tawhiao, den Koning der Maoris. In 1860 kwam hij op den troon en leefde langen tijd in onmin met de Regeering, tot hij, twee jaren geleden, plotseling onverwacht in onderwerping kwam. Hij stierf aan influenza.

— Na de wapenschouwing in het kamp van Aldershot heeft keizer Wilhelm een bezoek van een half uur gebracht aan de Fransche ex-keizerin Eugénie, die op koningin Victoria's bezitting Farnborough-hill verblijft houdt. Z. M. droeg bij die gelegenheid de uniform van zijn Britsch cavalerie-regiment, dat hem, blijkens de afbeelding in de jongste *Graphic*, nu niet bijzonder flatteert. Tusschen een helm en een plat mutsje is nog al onderscheid.

— De gevreesde werkstaking onder de huurkoetsiers, hun stand hebbende aan de Londense stations, is slechts tot een begin van uitvoering gekomen. De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft zijne beslissing herzien en de zaak daarmede in orde gebracht. De prijs per dag is van 13 Augustus tot 20 September tot 12 shillings teruggelaten en van 1 October tot 21 October tot 11 shillings. Inmiddels schijnen eenige spoorwegaansche maatschappijen van plan met het stelsel van het geprivilegieerde rijtuigen te breken.

— De rapporten der Britsche geheime politie constateren een aanzienlijke vermeerdering aangekomen anarchisten te Londen, overal vandaan. Men raamt het cijfer op 400 sedert 1 Augustus.

— Een etmaal voor de halsrechting van Caserio te Lyon, is te Londen, op de binnenplaats der gevangenis van Newgate, de Pool Koczula opgehangen, die aan de Shaftesbury-avenue een moeder had vermoord, terwijl hare kinderen door de vrouw des moordenaars gedwongen werden piano te spelen en zoo de doodskreten hunner moeder te overstemmen.

Ten half negen in den ochtend had de terechtstelling van den elendeling plaats. Een talrijke menigte, voor de gevangenis opeengehoopt, wordt verwittigd van het einde des moordenaars door het in Engeland gebruikelijk hijschen der zwarte vlag. De verschijning van dit teeken, dat de schurk voor zijne lafhartige misdaad had gehooft, deed een luid gejuig onder de massa opgaan.

Deze uiting van het beleedigde en voldane rechtsgevoel des volks is eenigen ziekelijk-braven liberalen organen niet naar den zin, die voortaan de terechtstelling in het geheim willen doen plaats hebben en de zwarte vlag afschaffen.

Tot in de kleinste bijzonderheden publiceren, en hoe, waar en wanneer een brave moeder is vermoord, — o, dat willen zo wel. Maar de gerechtigde straf van den moordenaar publiek maken en zijne misdaden aan de algemeene verachting prijsgeven, — o foel, hoe inhumain.

Zedelijke lafhartigheid!

Spanje. — Volgens een te Madrid uit Tanger ontvangen bericht zou de jonge Sultan Abdul-aziz, zijn overleden, eene tijding evenwel, die de dagbladen alsnog onder voorbehoud mededeelen. Latere berichten luiden, dat Z. M. wat koortsig is vandaar dat voorbarig bericht.

Griekenland. — Op verscheidene plaatsen, in Attica, Locris en op Euboea, zijn andermaal schokken van aardbeving gevoeld. Schade van eenig belang of verlies van menschenlevens evenwel is er niet door veroorzaakt.

Bulgarije. — De afgetreden minister-president Stambouloff bewilligde dezer dagen een onderhoud aan een berichtgever van *Daily News*, waarin hij o. a. verklaarde, dat Vorst Ferdinand altijd geweldig natijverig op hem was geweest en het niet wisten kon wanneer in de buitenlandse bladen Stambouloff's beleid werd geprezen. Raadend van vijf-

zucht kon hij dergelijke bladen soms aan flarden scheuren. Naar Stambouloff's meening wil de Vorst het nu trachten te winnen door het Russificeeren der Vertegenwoordiging. Niet zeer oerbiedig ook liet Stambouloff zich uit over den Russischen Czaar, wien hij onder meer de „kop-pigheid van een os" verweet. Voor 4 miljoen roebels had men hem indertijd van Russische zijde willen overhaden. Vorst Ferdinand prijs te geven, maar hij had niet gewild. Daarom beklagde hij zich dubbel over de wijze, waarop hij sedert zijn aftreden was behandeld, en over de strenge bewaking, waaronder men hem houdt, onder voorwendsel van te zorgen voor zijne veiligheid. Hij heeft er althans niet over te klagen, dat men zijne vrijheid van spreken aan banden legt.

Servie. — Koning Alexander zal den 10n September a. s. met het Hof van Nisch naar Belgrado terugkeeren. Alsdan verwacht men een hernieuwing der crisis in het kabinet Nicolajevitch en zijn vervanging door een meer radicaal bewind. Oorzaak der vorige crisis schijnt inderdaad onder meer een poging van den heer Milan (wiens tuste verjaardag men Dinsdag met zekere feestelijkheid heeft gevierd) te zijn geweest om den troon weder te beklimmen, waarop hij indertijd zijn onmondig kind hulpeloos achterliet. Koning Alexander scheen voor een abdicatie „ten gunste van zijn vader" gewonnen, maar minister-president Nicolajevitch moet zich met den meesten nadruk tegen het voorgenomen spel hebben verzet, — vandaar de crisis.

Rusland. — De Czaar gaat, ter genezing van de zenuw-achtigheid en overspanning, waaraan hij in den laatsten tijd lijden is, met zijnen geneesheer, Prof. Sacherin, voor eenige weken naar stille en afgelegen boschstreken van Belowosjka, om daar een rustig verblijf en de noodige beweging te vinden.

Azie. — De Japansche en Chinese legers, die op het oogenblik in Korea, tusschen Chemulpo en Seoul, tegenover elkander staan, en ieder oogenblik slaags kunnen raken, waarbij de Chineezzen dan waarschijnlijk de aanvallers zullen wezen, — die beide legers moeten grootelijks te lijden hebben onder een buitengewone hitte, die al sedert weken heerscht, maar in de laatste dagen zoo is toegenomen, dat het marcheeren schier onmogelijk werd en, verscheidene Europeanen reeds zijn bezweken.

Van de Japansche zijde wordt bij voortdurend geklaagd over mishandeling aan de Japansche ingezetenen in de Chinese steden, ja op Formosa zouden zelfs 50 Japanners (kamferbereiders) vermoord zijn.

De Chinese Regeering zal in een nota aan de Mogendheden tegen Korea's onafhankelijkheidsverklaring protesteren.

Uit Sangai wordt aan *The Times* gemeld, dat de Chineezzen door 6000 Koreanen ondersteund, het Japansche leger, na het zware verlies te hebben toegebracht, naar Kai-Song, veertig mijlen Noorderlijk van Seoul, hebben teruggeworpen. De Chineezzen zouden zeventien voorwaarts rukken, alwege door de Koreanen ondersteund.

Zowel in het algemeen, omdat het van Chinese zijde komt, verdient dit bericht geen onbepert vertrouwen, als vooral, in het bijzonder, omdat deze vriendelijke houding der Koreanen geheel in strijd zou wezen met de houding, die tot nu toe door hen tegenover hunne Chinese onderdrukkers aangenomen, tegen wie ze immers bij Asan aan de zijde der Japanners, als wreken, dezen hunne bevrijders, hebben getreden, en van wier oppergezag ze zich dezer dagen openlijk hebben losgemaakt. Men zal dus berichten van Japansche of nog liever van partijdig Engelsche zijde moeten afwachten, om juist te kunnen oordeelen.

In ieder geval zal een ding wel waar zijn, dat beide legers slaags zijn geweest.

Terwijl in de Chinese berichten wordt voorgesteld als waren de

zonen des Hemelschen Rijks op het oogenblik bezig om, geholpen door de Koreanen, de Japanners voor zich uit te drijven naar Seoul, verkeerden landstegenomden daaromtrent nog in volslagen onwetendheid; althans in de berichten van die zijde wordt met geen enkel woord zelfs van een gevecht gewaagd.

Alleen ontving men uit Yokohama de verzekering, dat de opgewonde stemming tegen de Chineezzen dagelijksch toeneemt en dat de openbare meening het uitspelen van een groot leger eischt, om daarmede op te rukken naar Peking.

Heeft iets van de Franschen in '70 met hun „à Berlin! à Berlin!" Als 't ook hier maar niet verkeerd uitkomt!

De Japanners klagen steen en been over de wreedheid der Chineezzen, wier ruiters de marcheerende Japansche troepen volgen, om dan de achterblijvers af te maken. Reeds een honderdtal van die ongelukkigen moet op deze wijze den dood hebben gevonden.

Uit Shanghai komt bericht, dat Li-Hung-Chang weér 500,000 man uit de verschillende provinciën ten oorlog heeft opgeroepen. Een aantal Amerikaanse ingenieurs zijn door China in dienst genomen.

Afrika. — De Transvaalsche General Joubert rakt nu met verscheidene commando's tegen dooproerige Kaffers op, met wie de onderhandelingen vruchteloos zijn gebleven.

Uit Pretoria komt bericht, dat de oproerige Kaffers Woensdag na een hevig gevecht zijn verslagen en nu den vrede vragen.

De Volksraad heeft besloten eerst in de zitting van het volgend jaar te beraadslagen over de Regeeringsvoordracht om aan alle, in het Transvaalsche leger dienende buitenlanders stemrecht te verleen.

Amerika. — De President der Unie, de heer Cleveland, heeft nu als zijn besluit bekend gemaakt, de nieuwe tariefwet niet te teekenen en evenmin er zijn „veto" over uitte spreken, zoodat de maatregel nu kracht van wet heeft gekregen. Hij heeft zijne handelwijze in de tariefwet toegelicht in een zoogenaamd open brief aan zijn vriend, het Congreslid Calchings. Daar erkent hij, dat tariefwet geheel in strijd is met de beloften van het democratisch programma, maar dat het althans een verbetering bevat, in zoverre ze het volk van ten minste een deel zijner drukkende lasten ontheft. Van de toekomst verwacht de president verdere verbetering in deze. Voor alles moet geheel worden vrijgesteld de grondstoffen, die de Amerikaansche nijverheid voor hare productie noodig heeft, en dit programma hoopt de President, dat de democraten nog eens zullen verwezenlijken.

VERSCHEIDENHEDEN

Van het hoofd van den moordenaar Caserio heeft men in het geneeskundig laboratorium van dr. Lacassange een afgietsel genomen.

Een anarchistisch vlugschrift, dat onder den vermoeden titel: *la Vie de Carnot* een verdediging inhoudt van de leer en de practijk der anarchist, heeft men uit België getracht Frankrijk binnen te smokkelen, maar tevergeefs. Een honderdtal exemplaren zijn in beslag genomen.

Er worden gelden ingezameld om voor den bekenden vlaamschen dichter Ledeganck in zijn geboorteplaats Eccloo een standbeeld op te richten.

Het borstbeeld van den Duitschen geleerde prof. E. Curtius, dat door zijn vrienden en bewonderaars te Olympia zal worden opgericht, is reeds naar Griekenland onderweg. Het is een werk van den beeldhouwer Fritz Schaper, uit tirolsch marmer gehouwen en zal komen te staan op een voetstuk dat door een atheïsch beeldhouwer uit oud marmer wordt gebeiteld. De gespannen verhouding tusschen Duitschland en Griekenland naar aanleiding van de nietbetaling der Grieksche rente heeft dus gelukkig geen invloed op de hulde te Olym-

pia aan den Duitschen archaeoloog te brengen.

Op Sandy Hook worden proeven genomen met dynamietkanonnen, welke daar worden geplaatst tot verdediging der haven van New-York. Dinsdag werd een lading van 500 engelsche ponden dynamiet anderhalve mijl ver in zee geschoten; er volgde een geweldige ontploffing, waardoor het water over een oppervlakte van een halven bunder 130 voet in de lucht werd geslingerd.

Deze nieuwe kanonnen worden vervaardigd door de *Pneumatic Torpedo Gun Company*. De batterij, welke op de uiterste punt van Sandy Hook wordt opgericht, zal bestaan uit twee stukken van 37½ en één van 20 cm.

Ook aan den ingang der haven van San Francisco wordt een batterij van dynamiet-kanonnen opgericht.

Wat de Parijzenaars door het bommenwerpen hun zucht tot grappenmaken niet verleerd hebben en er zelfs een nieuwe bron voor zoogenaamde geestigheden in ontdekten, bewijst het feit, dat dezer dagen een verdacht voorwerp werd gevonden, waaraan een half afgebroken lont vast zat. Op het politiebureau, waarheen de concierge van het gebouw, waarbij de helse machine machine lag, ze voorzichtig had gedragen en men het grijze papier, dat de „bom" bevatte, even voorzichtig had geopend, werd namelijk bevonden, dat de inhoud was een... klomp van chocolade.

Het Dorado voor valsche munters is zeker Parijs, ten minste zoo het waar is wat *L'Éclair* meldt: dat in de fransche hoofdstad een geheime markt van valsche munten bestaat, waar de koffiehuisjanten hun provisie komen oploen. Voor een valsche 5-frankstuk wordt bijv. fr. 2 of fr. 2.50 betaald, maarmate het beter het echte nabijkomt. Een 2-frankstuk geldt 50 à 75 centimen, en een frankstuk 25 centimen. Slechts zelden vindt men er valsche goudstukken, en dat is te begrijpen. Behalve dat de vervaardiging daarvan kostbaar is, eischt zij ook vrij groote wetenschappelijke kennis. Bovendien zijn de goudstukken van goed gehalte veel moeilijker na te maken dan zilveren munten.

OPENBARE VERKOOP

Op den 17n. September aanst. om 12 uur 's middags, zullen in het openbaar worden verkocht, ten overstaan van den Notaris C. Gorsira, in 't vendu-lokaal van den heer M. P. Curiel: twee stukken gronds met de daarop staande gebouwen, N°. 74 — 79 gelegen aan de Overzijde dezer haven in de 1ste wijk, op den berg, toebehoorende aan den boedel van wijlen den heer F. H. Schrijs.

De veilconditiën liggen ter inzage ten kantore van voornoemden Notaris.

Deze verkoop wordt uitgesteld tot den 24 September aanst. om 12 uur 's middags.

Curaçao den 1ste September 1894.

Anuncio di Vienditsji

DIA RASON 3 di October 1894 lo worde vende dilanti Notario J. H. Schotborgh, den kas di vienditsji di Sr. M. P. Curiel na Punda den Prinzenstraat pa 12 or di merdia

un pida terra, llamá *Langeleven* situá na hoord di *Montagne*, perteneciente na herederonan di *Steba de Slimme* (a) *Steba Koeyman*.

Informaciones por word toemá cerca Sr. Daniel Hendriksen.
Curacao 17 di Setbre 1894.

UN EXPLOSIVO INVISIBLE

Por más de que te dieran cualquier compensación, permitirías que se mantuviese abierto en una de las habitaciones no ocupadas de tu casa un barril de pólvora? "¿Qué pregunta tan ridícula!" me contestarás. "Nadie, á no ser un loco, lo permitiría."

Precisamente. Pues, sin embargo, miles de personas viven con explosivos tan peligrosos como la pólvora, dentro de su cuerpo, y mueren, repentinamente, y eso pasa cada día, y sus amigos extrañan que se hayan muerto. Muchas veces nada de particular habían sentido, á no ser cierto malestar vago: siendo la fatiga y la pesadez las sensaciones de que más se quejaban; y, sin embargo, cayeron inesperadamente, y murieron antes de que el médico pudiera cerciorarse de lo que era aquello. ¿Pero, qué era aquello, en realidad?

Veamos, para ello la corta relación que un hombre hace acerca de su hijo. Parece que este joven se había visto afligido durante cierto tiempo de una enfermedad que ninguno de los diversos tratamientos á que había sido sometida le había podido aliviar, ni mucho menos curar. Habla el padre de ella como de una enfermedad "muy persistente." Aludiendo á un caso semejante, un eminente Doctor Americano dice: "Mi paciente podía tomar, y tomaba, diariamente seis granos de morfina, sin casi el más ligero efecto, cuando la mitad de un grano hubiera sido suficiente dosis para una persona no acostumbrada á usarlo."

¿Cuál era, pues, ese explosivo veneno que no podía desterrarse con tal cantidad de opio? Procedamos ántes de decirlo, á nuevas investigaciones.

"Mi hijo," continúa el que nos escribe, "sufría de intensos dolores de cabeza y de costado, y así mismo de una debilidad general. Sus nervios estaban postrados hasta el punto de que no podía, casi, obtener el sueño, naturalmente. No sentía ganas ningunas de tomar alimento, y, generalmente, arrojaba todo cuanto había tomado. Aunque el estómago y los intestinos funcionaban torpemente —causándole la constipación— entia, sin embargo, ataques de diarrea. Empero, sus síntomas más alarmantes eran las convulsiones en los miembros,

que al último le sobrevinieron. Ninguno de los tratamientos á que se recurrió le produjo el menor alivio, y yo desesperaba ya por su vida, cuando en esta crisis, no sabiendo ya qué hacer, comencé á darle el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Desde entonces empezó á mejorar constantemente, y hoy se halla ya realmente restablecido. Le autorizo á V., en absoluto, para que publique el breve relato de este caso *Mi hijo debela vida á la maravillosa preparación llamada Jarabe Curativo de la Madre Seigel* y le aseguro á V. que hay aquí otras personas que deben gratitud igual á ese medicamento. No le revelo sus nombres porque tienen objeción á que se publiquen. Sirvase V. aceptar mi más entusiasta felicitación, y mis gracias. De V. afmo. (Firmado), Angel Benavides, farmacéutico, Pozo-Alcon, Prov. de Jaen, Setiembre 12 de 1893."

Ahora, solo unas pocas palabras: El hijo de nuestro buen amigo el Sr. Benavides sufría de aguda y profunda indigestión y dispepsia; y, en su progreso, la enfermedad engendró aquel terrible veneno —el ácido úrico— causa de todas las enfermedades de hígado, de los riñones y de la vejiga; ese veneno se corrió al cerebro; medio paralizó los nervios; afectó todos los órganos, y, por fin, produjo las convulsiones de que el padre del joven nos habla. En una de esas convulsiones, á no haber usado, como usó á tiempo, el Jarabe de la Madre Seigel, el pobre paciente hubiera muerto, sin duda de ninguna clase. Pues ese terrible veneno del cuerpo humano, ese, es un explosivo mucho más peligroso que la pólvora junto á la chimenea de tu casa. Guárdate de sus primeros síntomas, y envía por un folleto del Jarabe, que te dice cuales son.

Aceptamos la gratitud del que nos escribe la carta, y por nuestra parte le damos las gracias de todo corazón.

Si el lector se dirige á los Señores A. J. White.

Pidi i Lo Boso Haja"

titulo di un boeki di Misa koe mi ricibi poco dia pasa i koe tin toer oracion necesario pa un bon cristian Nan ta masjar boenita gebinder, propio pa regalo, i nan prijs ta di f 0.75 te f 4.50. También mi a haja masjar boeki di Misa na holandes, masjar boenita i di diferente prijs. Mi ta ofrece también un colleccion di Katholieke Illustratie boenita gebinder; pa informacion cerca.

AURELIO ALVAREZ

HET ANGOTURA-BITTERS

VAN

WHITE

(VERY PURE and condensed ANGOSTURA-BITTER).

dat de heer MIGUEL BETHENCOURT het publiek te koop aanbiedt, is voortreffelijker, dan alle tot nog toe bereide Bitters.

Allen, die het proeven, bevestigen de voortreffelijkheid daarvan en nemen zich voor, geen ander Bitter te gebruiken, hetgeen voorzeker de hygienische eigenschappen daarvan bekrachtigt.

Uit de scheikundige ontleding van het Angostura-Bitter van White blijkt, adt het eene grootere hoeveelheid inlandsche, opwekkende en verterkende zelfstandigheden dan eenig ander Bitter bevat.

Met dit bitter bereidt men heerlijke cocktails en, vermengd met jenever, rum of andere dranken, deelt het er een aangenamen en kostelijken smaak aan.

Het is, door zijne ontsluitende en tonische eigenschappen, een ware schat voor de huisgezinnen.

Het is een krachtige koortsdrijvend middel en behoort daarom als voorbehoedmiddel op moerassige plaatsen te worden gebruikt, waar men blootgesteld is om koortsen te krijgen.

Het wordt met den besten uitslag gebruikt bij bloedstortingen. Het is voldoende een stuk met dit Bitter doordrongen katoen aan te wenden om het bloed te stelpen. De gedane proefnemingen hebben den besten uitslag opgeleverd.

Als tonisch en prikkelend middel, dat zelfs de hardnekkigste dyspepsie overwint, is het onbetaalbaar. Eenige druppels in zuikerwater vormt een lekkeren drank. In dezen aangenamen vorm is het zeer geschikt om den eetlust van kinderen op te wekken. Buitendien wordt het ten zeerste aanbevolen als een onfeilbaar middel in gevallen van tetanos.

PROEFT HET!

PROEFT HET!

Zij, die dit onvergelykelijke BITTER wenschen te proeven, kunnen zich wenden tot den Boekhandel van A. BETHENCOURT & HIJOS.

Het wordt in het groot en in het klein verkocht in den Boekhandel van A. BETHENCOURT & HIJOS op Curacao.

Het is ook verkrijgbaar in de Botica Alemana van de Heeren J. J. & BORCHERT en in de voornaamste drankwinkels op Curacao.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten, aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

LUZ
DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libro de Explosión, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Viveres.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Philadelph	Venezuela	Caracas.	Philadelph	Venezuela	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Aug. 23	Sept. 4	Sept. 12	Sept. 22	Oct. 3	Oct. 13
Komt aan te CURAÇAO....	29	7	18	28	9	19
Vertrekt van	30	8	19	29	10	20
Komt aan te PTO. CABELLO	31	9	20	30	11	21
Vertrekt van	1	10	21	1	12	22
Komt aan te LA GUAYRA..	2	11	22	2	13	23
Vertrekt van	5	14	26	5	16	26
Komt aan te PTO. CABELLO	6	15	27	6	17	27
Vertrekt van	6	15	27	6	17	27
Komt aan te CURAÇAO....	7	16	28	7	18	28
Vertrekt van	7	16	28	7	18	28
doet LA GUAYRA aan	8	19	30	10	20	31
om passagiers en Mails aan wal te zetten en in te nemen						
Komt aan te NEW-YORK....	14	25	Oct. 6	16	26	Nov. 6

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Sept. 8	Sept. 19	Sept. 29	Oct. 10	Oct. 20
Komt aan te MARACAIBO.....	9	20	30	11	21
Vertrekt van	16	26	Oct. 7	17	27
Komt aan te CURAÇAO.....	17	27	8	18	28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Co.,
Agenten.

AGETTE HOGG

HIGADO FRESCO, LOCALAO, NATURAL, MEDICINAL
El mejor que existe para la digestión, la más alta recompensa en la EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889
Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brasil y en todas las repúblicas Hispánico-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Fecho, Tos, Personas débiles, Niños raquíticos, Húmeros, Erupciones del cutis, etc.
Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya evaporación les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.
Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — En las sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés
SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MEDICO DESDE 1854
La PEPsINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilacea.

1. PILDORAS DE PEPsINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.
2. PILDORAS DE PEPsINA DE KIEMO reducida por el HIDROGENO Males digestivos de personas débiles y anémicas.
3. PILDORAS DE PEPsINA CON IODURO DE KIEMO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.
Estas pildoras son muy solubles en el estómago.
HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.